

St. Hallvard-Nytt

Medlemsblad Loge nr. 10 St. Hallvard, nov. 2007

Spreke damer jakter på røttene

Det er først når du ser en møllestein ligge der blant høstgule blader at du tar inn over deg det naturstridige i at den tapre Hallvard, sønn av storbonde og kjøpmann i Lier, skulle flyte opp med en kvernstein rundt halsen. Vi har jaktet på Hallvards rike sammen med spreke damer.

Les mer på side 4

Mennene bant en kvernstein på liket av Hallvard og senket det i fjorden. Men liket fløt opp igjen, og Hallvard Vebjørnsson ble gravlagt ved kirken hjemme på Husaby. Men så tok det til å skje jærtegn ved hans grav. Foto: Sigmund L Løvold

Nytt embeds-kollegium i full gang

Det nye embedskollegiet som ble valgt 22. mai, med Svein Erik Juvet i spissen, har vår loges "yngste" OM. Han hadde 8 års fartstid i logen da han overtok vervet.

Les mer på side 3

Svenske brødre jubilerer i advent

Brödralogen nr 13 Gustaf Wasa fyller 110 år i desember og markerer jubileet med storstilt fest i sine hverdige lokaler. St. Hallvard er med på markeringen!

Les mer på side 8

Siste:

På loge-møte 20. november ble Jan Erik Stensrud innviet med Nils Petter Stensrud som fadder.

Les mer om medlemmene på side 7

Kjære brødre,

Kultur og integrasjon. Begrepene er en utfordring for Norge som vertsnasjon for flyktninger, asylsøkere og andre som finner veien til oss. Men kultur og integrasjon er også utfordringen for mindre samfunn, slike som vår egen loge.

Vi har i Odd Fellow Ordenen vår kultur, våre tradisjoner. De sitter i veggene og er kjære deler av vår hverdag når vi møtes i Stortingsgaten. Vi tenker ikke så mye over det. Tar det for gitt.

Men jevnt og trutt får vi nye logebrødre. Mer enn 10 prosent av oss har vært med i logen i under tre år. Vi ønsker at det skal komme enda flere - at Odd Fellow-tanken skal tenne mange fremtidige St. Hallvard-brødre. Da står vår loge overfor utfordringene knyttet til vår kultur og våre tradisjoner: Våre nye brødre skal integreres i vår kultur.

Sett fra denne vinkelen, er brorskapet en forpliktelse og en utfordring for hver enkelt Odd Fellow. Gjennom logens indre liv skal vi sørge for at alle våre brødre – og ikke minst de nyeste – finner det i veggene som vi andre tar for gitt.

Vi har mange verktøy i denne ”jobben”. De fleste nye brødrene kommer tidlig til logemøtene. Der har vi rikelig tid til en prat, kanskje litt omvisning, innføring i husets historie og funksjoner. Og på ettermøtet får vi en ny anledning til å prate loge, oss i mellom og med fokus rettet mot vår nye bror, som kanskje ikke er den som trenger seg på når han ser en ”lukket” gruppe rundt kaffebordet. Vær inkluderende!

Vi har nettopp fått en rekke nye medlemmer av et utall nevnder. Tolv brødre har det ansvarfulle vervet å instruere om våre grader – kultur og integrasjon i praksis. Tolv andre brødre sitter sammen i arrangementsnevnden: Her kommer logehverdagen direkte til den enkelte – men vi som har gått foran, må hjelpe dem som nå er kommet etter. Vi kan ikke ta det for gitt at andre skal lære på egen hånd det vi allerede kan. Vi må dele vår kulturkunnskap, slik at våre nye brødre integreres.

Jeg håper at brødrene tar disse tankene med seg inn i adventstiden og ønsker samtidig alle brødre med familie en riktig god jul og et fremgangsrikt nytt år.

OM Svein Juvet

Embedskollegiet 2007 – 2009

Foran fra venstre: Storrepr. Nils Petter Stensrud,
Fung. Eks OM Geir Bråten, OM Svein Juvet, UM Willy Zakariassen

Bak fra venstre: Sekr. Per Erik Ask, Skattm. Per O. Læg Reid,
Kass. Tom Arne Fjeld

På høstutflukt med våre etterlatte

Interessen var stor, men det måtte bli noen forfall i siste liten når våre damer blir med på utflukt med brødrene fra Nevnd for etterlatte. Likevel, det ble fire fulle biler og glimrende humør fra ende til annen - med en opplagt Geir Bråten som kunnskapsrik guide. Turen gikk til Huseby gård og kunstutstilling i Drammen.

Skyene hang lavt på oktoberhimmelen, men smilet satt løst, da vi som første stopp gjestet Huseby gård og minnesmerke over St. Hallvard.

Geir gav til beste fra sagnet:

Hallvard var sønn av en storbonde og kjøpmann i Lier. Han var kristen. Hallvard var med faren på kjøpmannsferder rundt i verden. En dag skulle han et ærend

over fjorden i båten sin.

Da kom ei jente løpende, hun var så redd at hun skalv. Hun tigget Hallvard om å få bli med. Da kom 3 menn farende, fikk tak i en båt og rodde etter dem.

Gravsteinen over Ragnhild står på toppen av gravhaugen på Huseby gård (bildet over).

Minnesmerket over Hallvard inkluderer en kvernstein (bildet på neste side) og en brønn.

Jenta fortalte at de var etter henne, de beskyldte henne for tyveri, men hun var uskyldig og ville ”bære” glødende jern for å bevise sin uskyld.

Mennene nådde dem igjen og befalte å få henne. Hallvard sa at hun burde få lov å bevise sin uskyld.

Men mennene ble rasende, og den ene grep sin bue og skjøt. En pil traff Hallvard i halsen. De drepte så jenta og begravde henne i fjæra. De bandt en kvernstein på liket av Hallvard og senket det i fjorden. Men liket fløt opp igjen og Hallvard Vebjørnsson ble gravlagt ved kirken hjemme på Husaby.

Jærtegn

Men det tok til å skje jæртеgn (mirakler) ved hans grav.

Det kunne være en herlig vellukt av graven; syke, sårede og vanføre ble helbredet ved å søke til den, og iblant viste det seg et ”Himmelsk lys” over gravstedet med legendariske trekk som senere, nokså analogt, er å finne igjen i sagaen om Magnus Jarl den hellige på Orknøyene.

Med jentas far Haftor og festemannen Åsgrim, gikk

Himmelsk lys over gravstedet

det ille. Den første ble kort etter blind og den andre fikk fallesyken. Men ved å be på Hallvards grav vant faren gangsynet igjen og den forsmådde frieren ble helbredet.

Egen kirke i Oslo

Hallvards legeme lå under muld i 82 år, nemlig til kong Sigurd Magnusson Jorsalfare i midten av 1120-årene lot bygge en domkirke i Oslo. På sin dødsdag, ”Hallvardsmesse” 15. mai, ble Hallvard Vebjørnsson lyst hellig. Hans levninger ble tatt opp og lagt i et skrin og satt på et alter i den nye dommen, som siden fikk navnet St. Hallvards kirke.

Grunnmurene i denne kirken kan man nå se i Minneparken i Oslo. Utgravnin-

gene har vist at den var en treskipet basilika med tårn med krysset mellom tverskipets armer. Koret hadde til å begynne med halvrund apsis, men ble senere utvidet, så det ble to apsiser ved siden av hverandre i østenden. I vestenden på skipets søndre side lå sannsynligvis ”Bispens kapell” forbundet med Bispegården med en overbygd gang, på nordsiden et sakristi.

Det sølvbeslåtte Hallvardskrinet med kvernstein og pilene i bronserelieff på lokket, stod på et av hovedaltrene.

Viktig kongssenter

Helgenen hadde godt selskap i kirken sin. Kong Sigurd Jorsalfar, kong Magnus Blinde, kong

Inge Krokrygg og Håkon Unge, sønn av kong Håkon 5, ble bisatt der.

Kraft i skrinet

Som et eksempel på de krefter man dengang tillia St. Hallvards-skrinet, forteller Kongesagaen fra striden mellom danekongen Eirik Eimune og kong Inge Krokryggs lendermenn i Oslo.

Danene ville bære helgen-skrinet ut av byen og sette fyr på det. Så mange menn som kunne, kom til og tok fatt i skrinet, men de greide ikke å bære det lenger enn noen få skritt ut på kirkegulvet. Men dagen etter bar 4 av lendermann Tjostolf Ålesons menn helgenskrinet ut av byen og førte det i sikkerhet opp på Romerike, hvor det var i 3 måneder, til

danehæren var drevet vekk.

Skytshelgen

St. Hallvard hadde altså sin hovedkirke i Oslo, og den var landets nest største katedral. Han var dog ikke patronus eller skytshelgen bare for hovedstaden – i 1284 ble Oslo uttrykkelig kalt ”førstebyen” – men for hele Viken og mange andre steder i det søndenfjeldske. Kirker og kapeller var viet til St. Hallvard både i Bergen, Ytterby i Viken, Opstad i Odalen, Syllingdalen i Lier, Løvøy i Borre o.s.v.

I byvåpenet 1344

I år 1344 kom St. Hallvard inn i Oslos byvåpen med helgenen sittende på to løver med kvernstein i den høyre og 3 piler i den venstre hånd. Etter for-

vanskninger gjennom flere århundre ble seglet restituert igjen ved beslutning 13. januar 1892.

Kjent historie og kjærtegning

Vårt reisefølge hadde, naturligvis, besøkt Huseby før, men gjensikten var vellykket og damene dro styrket videre til Drammen, der årets store kunstutstilling lokket.

Gammel og ny kunst

En sjelden samling av gamle og nye kunstere verker var til beskuelse og salg i overfylte utstillingslokaler. Og følget tok ivrig for seg av godene, før lunjen ventet med koldtbord og hyggelig prat rundt maten og ettermiddagskaffen.

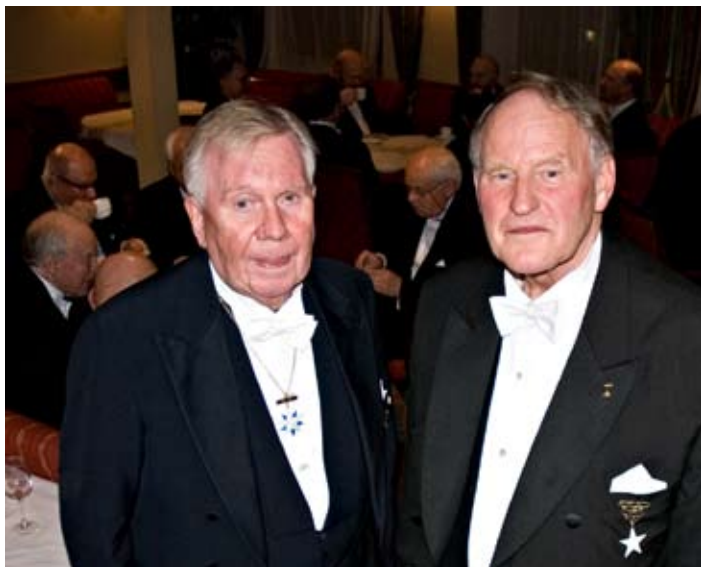
En flott blanding av historie, kultur og sosialt samvær dannet rammen om høstens utfukt for våre etterlatte.

Under lunsjen fikk følget ”chambre séparée” i en paviljong som skjermet godt for støyen og gav god anledning til både uformell prat og takketal. Geir Bråten takket for følget - og Lulle Birketvedt sa de velvalgte takk-for-maten-ordene.

Veteran

25 års veteranjuvel gikk 30. oktober til Sverre W. Wessel-Klausen. Bror Sverre kom inn i logen 28.09.1982 og har hatt en rekke tillitsverv. Siden 2005 har han vært logens kapellan. På bildet er jubilaranten i passiar med Eks Storrepr. Knut Sannerud (t.v.), som stod for utdelingen av veteranjuvelen.

Nytt om brødrene

En ny bror ble innviet i høst (se første side).

1. grad

Hans Nicolai Mjøllner og Øystein Johansen fikk 1. grad 16. oktober 2007.

2. grad

13. november ble Leif Morten Larsen tildelt Den Edle Kjærlighets Grad.

3. grad

På logens møte 11. desember er brødrene Erik Eriksen, Finn Tore Jacobsen og Sigmund L Løvold resipiender av 3. grad.

Ulf Håkon Meyer-Hansen

Vår tidligere bror gjennom 25 år er død. Ulf, født 20.02.1932, ble innviet i vår loge 29. september 1981 og ble tildelt 25 års veteranjuvel 17. oktober 2006. Da hadde han flyttet til Lillesand og overførte fra nyttår 2007 sitt medlemskap til Loge 127 Gabriel Scott.

Vi lyser fred over hans minne.

Redaksjonen

Bror Sigmund L Løvold er redaktør av bladet. Med seg i redaksjonsnevnden har han Per Erik Ask, Geir Bråten og Thor O. Ekren. Redaksjonen avsluttet 21.11.2007.

Du finner bladet også på internett:
www.oddfellow.no/loger-leire: St. Hallvard 10

Svensk feiring av 110 års logejubileum

Vår egen loge er innbudt til fest når Brödralogen nr 13 Gustaf Wasa lørdag 15. desember markerer sitt 110-årsjubileum under den tradisjonelle Lucia-festen i Orden-huset.

Som man skjønner, er vår vennskapsloge i Stockholm oppkalt etter svenskekongen Gustav Vasa. Det er han som ansees for å ha innført arvemonarkiet i Sverige – og som er opphavet til den svenske nasjonaldagen, 6. juni.

Mot slutten av 1800-tallet ble denne middelalderkongen opphøyet til landsfader. Det var derfor ikke så fjernt å tenke seg at stifterne av den 13. svenske loge syntes om navnet. Året før – i 1896 – hadde man feiret 400-årsdagen for Gustavs fødsel (som man riktignok ikke vet helt sikker dato for) med pomp og prakt i den nasjonalromantiske ånden som rådde.

Fest blir det også på Bröderlogens 110-årsdag. Vi ønsker lykke til med feiringen!

Legendekongen Gustav Vasa finner man i Nordiska museet, der kunstneren Carl Milles statue fra 1925 pryder salen. Det hevdes at i statuens panne sitter en bit av en eik som Gustav Vasa selv plantet ved Rydboholm.

Rikholdig vårsesong

Vi står foran en omfattende vårsesjon etter at juleribben har satt seg og hverdagen innhenter oss i januar.

Den tradisjonsrike Sjøfareraftenen hos Loge 12 Kongssten var ikke avklart, da vårt eget program ble lagt. Feiringen i Fredrikstad blir mandag 10. mars med 2. grads passering på programmet. Tirsdag 20. mai står imidlertid møtet hos Loge 37 Voluntas også på vårt program.

Sesongen begynner 15. januar. Vi har info-møte 19. februar sammen med Viken, uken etter at vi har hatt kulturaften med gjester.

Våre damer er forøvrig også invitert til sommermøtet 27. mai. Fullt program finner du på internett: www.oddfellow.no/loger-leire: St.Hallvard 10

